

SÄKENIÄ

Sosialistinen kuukausijulkaisu

Ilmestyy kuukausittain, Fitchburgissa, Mass., Raivaajan kustannuksella

Toimittaja: YRJÖ HALONEN

Published every Month, by Raivaaja Pub. Co., Fitchburg, Mass.

“ “ Kansainvälinen katsaus “ “

AMERIKA.

Osuustoiminta-aste on viime aikoina herättänyt syvää vastakaikua varsinaisen amerikalaisen työväestön keskuudessa. Chicagossa kokoontui helmikuulla varsin laaja kongressi edustaen farmareita ja työväenjärjestöjä, pohtien tuottajien ja kuluttajien yhteistoimintakysymystä. Erikoisesti rautatieläiset ovat viimeaikoina innokkaasti ryhtyneet edistämään osuustoimintaliikettä.

Niinpä yllämainitussa kongressissa olivat huomattavimpina edustajina rautatieläisten edustajat W. S. Stone ja C. E. Plump. Stone puheessaan painosti, miten hallitus on epäonnistunut lupauksessaan alentaa elintarpeiden hintoja. Työläisten on ryhdyttävä voimaperäisesti taistelemaan korkeita elinkustannuksia vastaan osuustominnalla. Plump mainitsi puheessaan, miten todennäköisesti miljoonia työläisiä tulee liittymään osuustoimintaliseen yritykseen alentaakseen elintarpeiden, vaatteiden, y. m. hintoja ja siten sivuuttaa tuotantovälineiden yksityisomistuksen aiheuttaman riiston.

Yleensä saattaa vetää sen johtopäätöksen, että työväenjärjestöjen keskuudessa on innostunutta mielialaa osuustoimintaliikettä kohtaan. Samalla kuitenkin havaitsee tämän innostuksen perusteella osuustoiminnalle rakennettavan liian paljon, eikä otettavan huomioon minkälaisia rajotettuja mahdolli-

suksia osuustominnalla on kapitalistisessa järjestelmässä. Yksistään osuustoiminnallisen toiminnan laskeaan johtavan tuotantovälineiden yksityisomistuksen poistamiseen. Näin joudutaan yksipuolisuuteen ja jätetään sivuun muut työväenluokan luokkataistelumuodot.

Yhtäkkinen suunnaton, innostunut luottamus osuustoimintaan sinänsä on selitettävissä sillä, että rautatieläisten pitkäaikainen taistelu ja vaatimukset rautateiden kansallistuttamisesta ovat saaneet lujaa vastarintaa hallitsevan luokan taholta ja yleensä laimeaa kannatusta. Rautatieläisiltä puuttuu vielä syvällisempää luokkatietoisuutta ja luokkatoimintaa, jonka vuoksi taloudellisella toiminnallaan he eivät vielä uskalla ryhtyä painostamaan rautateiden kansallistuttamista. Amerikan työväenluokan poliittinen epäkypsyyneisyys ei myöskään anna toiveita työväenluokan poliittisen voiman pikaisesta käyttämisestä kansallistuttamisvaatimuksen tueksi. Näinollen kajastaa heille ainoana pelastavana tähdenä osuustoiminta, jonka avulla toivotaan aikaansaattavan voimakas taloudellinen valta riistäjiä vastaan.

Suurteollisuutta, suurkauppaa ja finanssipääomaa vastaan ei osuustoiminta sinänsä riitä, ei kykene niiden kanssa kilpailemaan. Työväenluokan on näitä vastaan, niiden voittamiseksi vallotet-

tava valtiovalta poliittisen ja taloudellisen toimintansa kautta. Osuustoimintaliikekin on tässä hyvänä koululuokkansa kun se käsitetään luokkatoiminnan kannalta, eikä rakenneta tulevaisuutta yksistään sen varaan.

Työväestön itsenäinen poliittinen toiminta johon pyrkimystä on viime aikoina ollut havaittavissa yhä suuremmassa määrässä, on saanut vastaansa American Federation of Laborin virallisen johdon. Gompers ja kump. ovat antaneet julistuksen, jossa valitetaan nykyisen kongressin toimintaa mikäli työväestön edut ovat kyseessä. Kongressin luokkatoiminta porvariston puolesta osotetaan, työväestön oikeudet ovat vaarassa j. n. e. Kaiken tämän vuoksi on välttämätöntä, että järjestynyt työväestö ryhtyy "poliittiseen toimintaan." Ja Gompers kehottaa järjestynyttä työväestöä pitämään silmällä demokraati- ja republikaanipuolueen ehdokkaita, voidakseen sitte äänestää niitä, jotka ovat "hyviä miehiä". Vaikka julistuksessa juuri päästään osottamasta porvaripolitiikkojen petokellisuutta, niin sittenkin taivas varjelכון itsenäisestä poliittisesta luokkatoiminnasta!

Unionistien keskuudessa syntynyt Työväenpuolue, vaikkakin nykyisessä vaiheessaan vielä epäselvä kokoomus, on saatava tukahutetuksi. Siksi Gompers ja kump. julistavat "tärkeyttä" valita "hyviä miehiä" porvariehdokkaista, mutta ei saa vain "bukata" ääntään omille ehdokkaille!

Turhaan kuitenkin kapitalistien työväen luutnantti Gompers potkii tutkainta vastaan. Yhä suuremmassa määrässä pakottuu Amerikan työväestö luokkataisteluladulle niin poliittisessa kuin taloudellisessa toiminnassa.

(True translation filed with the postmaster at Fitchburg, Mass., as required by the act of Oct. 6, 1917).

Kolme sosialistia tuomittiin puoleksitoista vuodeksi vankilaan Syracusessa, N. Y., n. s. vakoilulain perusteella. Toista vuotta on jo kulunut aselevosta, mutta siitä huolimatta käytetään n. s. vakoilulakia radikaaleja vastaan. Koko sodan ajan käytettiin tätä lakia työväenmiehiä vastaan, eikä saksalaisia vakoo-

ja vastaan, kuten lain nimellinen tarkoitus oli. Kerrotaanpa, että tämän lain perusteella ei ole tuomittu yhtään vakoofaa, mutta sensijaan joukottain radikaaleja.

Syracuselaiset toverit Steene, Hotze ja Preston asetettiin syytteeseen senjohdosta kun he olivat jakaneet ilmoituskirjallisuutta poliittistenvankien protestikokouksesta. Kirjasissa pääasiassa selostettiin niitä kärsimyksiä joiden alaisiksi poliittisten vankien kerrotaan joutuneen vankiloissa. Tämän perusteella tehtiin syytökset salaliittoutumisesta, kapinallisen kirjallisuuden levittämisestä ja armeijan hävähämisestä. Ja vankeutta tuli. Nykyaikaisen demokraatian porvarillinen luonne tulee yhä selväpiirteisemmäksi.

Suomalaisiakim sosialisteja on n. s. "vakoilulain" perusteella tuomittu vankeuteen. Toverin vastaava toimittaja W. N. Reivo ja liikkeenhoitaja A. Partan (en) tuomittiin Portlandissa, Ore. Liittovaltain piiri-oikeudessa, toukok. 6 p:nä 1919, 2 vuodeksi kuritushuoneeseen McNeill-saarelle. Alkuperäisessä syytöksessä oli kuusi kohtaa, sisältäen m. m. syytökset Saksan avustamisesta, sopimattomien kirjoitusten julkaisemisesta "Toverissa" ja "Toveritaressa" ja armeijan ja laivaston kunniaa loukkaavien ja velvollisuudentuntoa heikentävien kirjojen painattamisesta ja levittämisestä.

Prokuraattori Palmer Washingtonissa määräsi kaikki syytökset, paitsi viidettä, aiheettomina kumottavaksi. Jäljelle jäänyt syytös koski armeijan ja laivaston kunnian loukkaamista, perustuen syytös kokonaan sille seikalle, että hallituksen "tiedustelijat" olivat löytäneet "Toverin" kirjakaupasta erään jo vanhentuneen, pienen agitatsioonikirjusen "Bees and Butterflies." Kirjasta ei oltu painettu "Toverin" painossa, eikä sitä oltu levitettykään. Kirjakauppaan oli se joutunut luultavasta Astorian ensisen englanninkielisen sosialistiosaston peruina. Jutussa oli "tärkeinä tekijöinä" suomalaiset santarmiselut, jotka, "Toverin" valistavaa vaikutusta peläten, ovat tehneet kaikkensa aiheuttaakseen lehdelle rettelöitä.

Piiriloikeuden tuomiosta vedottiin San Franciscon vetoomusoikeuteen. Se vahvisti piiriloikeuden kuritushuone-tuomion. Liittovaltain yläoikeus kiel-tääntyi juttua tarkistamasta. Näinollen Reivo ja Partan joutuvat 'palvelemaan' kuritushuoneessa.

CANADA.

Canadian työväestön teollisuusjärjes-tön, One Big Unionin ensimmäisestä var-sinaisesta konventionista kirjottaa Win-nipegissä ilmestyvä O. B. U. Bulletin seuraavaan valaisevaan katsauksen:

Ensimmäinen O. B. U. konventioni merkitsee sitä, että järjestö, joka on syntymästään asti kohdannut taisteluja ja myrskyjä, on ottanut ensimmäisen as-keleensa. Se työväenluokan pyrkimys, joka ilmeni tätä järjestöä perustettaes-sa — liittyi yhteen, voidakseen muo-dostaa järkkymättömän rintaman työ-väen vihollisia vastaan — oli riittävä nostattamaan vihamielisyyttä ja vainoa-mistoimenpiteitä jokaisen voittoilijan ja jokaisen työväenriistäjän puolelta yli mantereen uutta järjestöä vastaan. Suu-ripiirteinen Winnipegin lakko herätti pelkoa ja hämmästyystä jokaisen työ-väenvastustajan mielisissä. Puhtaasti sielutieteelliseltä kannalta jos tiedämme, että kaiken inhimillisen halun seurauk-sena on vastaava mielenliikutus, ja et-tä pelonalainen kiihtymys on viha. Val-taluokan ja heidän maleksijainsa viha osottaa kuinka suuresti he pelkäävät menettävänsä epäpyhät saavutuksensa. Canadian hallituksen edustaja, kruunun lakimies A. J. Andrews sanoo, että O. B. U. on laiton järjestö, ja että sen ai-komuksena on kumota tämän maan lai-tokset väkivallalla.

Ne työväenluokan jäsenet, jotka pe-rustivat O. B. U., olivat yhteiskunta-opin tutkijoita. Sellaisina he käsittivät, ettei yhteiskunnallisia laitoksia voida kukistaa väkivallalla ja uusia järjestää niiden tilalle pakkokeinoin. Tosiasias-sa ei mitään yhteiskunnallista laitosta ole milloinkaan uneksittukaan ennen kuin sen tarve on ollut välttämätön, ja ennen kuin tämä tarve on pakottanut toimintaan. Työväenliikkeessä ovat vanhat järjestöt lakanneet täyttämästä työväen tarpeita ja vaatimuksia. Löy-

hästi yhteenliittynyt ammattiunionismi rakenne ei enää tyydytä työväen pohja-kerroksia. Tästä on johtunut että A. F. of L. unionit ovat nykyään melkein yksinomaan sen virkakunnan omaisuut-ta ja he käyttävät näitä järjestöjä aja-maan omia yksilöllisiä pyyteitään. Mitä tulee niiden toimintaan, niin ne palvele-vat ainoastaan näitä virkailijoita, ja kaikki tosiseikat osottavat, että Gom-persista pienempään virkailijaan saak-ka, nämä virkailijat tekevät liittoja paa-sien, hallituksen ja poliitikkojen kanssa, saaden suosiota ja lahjoja mestareiltaan, ja pidetään heitä yleensä aina saata-villa olevina avustajina valtaloukan ta-holta.

Huhut kertovat että Winnipegin kau-pungin äveriäät ja rikkaat keräävät para- aikaa suurta rahastoa, jota tulotisiin käyttämään yhdessä "kansainvälisten" ja hailituksen työdeparterementin kanssa O. B. U. mustaa hirviötä vastaan. Jos asianlaita on näin — ja me olemme saa-neet tämän tiedon monista lähteistä — niin O. B. U. jäsenistö voi onnitella it-seään, että se on ehtinyt pelastua, eikä suinkaan liian aikaiseen, joutumasta uu-den mustan ja likaisen vehkeilyn väli-neeksi. Lännen työväenliikkeessä on koittanut aika, jolloin jokaisen työläisen on tarkistettava mihin liittoon hän kuu-luu. Mitä varten on työväenliike sitten olemassa? Eikö työväen yhteenliitty-minen ole välttämättömyys? Eikö työ-väen ole välttämättä oltava lojaalinen yhteenliittymiselleen? Nämä ovat tär-keimpiä kysymyksiä, ja niihin vastaami-nen vaatii työläisten alvojen toimintaa, mitkä ovat ainoat tekijät, jotka häntä suojelevat loukkaamasta itseään.

O. B. U. jäsenistö on vielä kokema-tonta, se on tehnyt erehdyksiä ja tu-lee tekemään edelleenkin vielä monia mutta, jos se pitää rehellisyyden tu-len liehuamassa ja lojaalisuutensa läm-pimänä, niin se tulee aikanaan onnistu-maan rakentamaan kunniakkaan järjes-tön. Jos O. B. U. on työläisten jär-jestö ja tulee pysymään sellaisena, se vaatii meidän jokaisen parhaan voimame. Me emme saa laiskotella. Emme lyödä laimin velvollisuuksiamme. Em-mekä luopua ylevistä ihanteistamme. Ja ennen kaikkea älköön kukaan antako.

pettää itseään niiden, jotka ratsastavat työväen harteilla.

Samalla kun me kehotamme suomalaisiakin työläisiä tarkasti painamaan mieleensä edellälausutut seikat, haluamme vielä huomauttaa, että ei suinkaan ole epäilemistäkään, etteikö kapitalistiluokka ja heidän apurinsa tulisi taistelemaan tätä Canadian teollisuustyöläisten järjestöä vastaan kaikilla keinoilla. Ja juuri sentakia on työläisten oltava aina valppaita. On varottava ettei kapitalistiluokan asiamiehet saa provoseerata työläisiä harkitsemattomiin tekoihin. On vältettävä joukkojen jakaantumista pienien mitättömien erimielisyyksien takia toisiaan vastustaviin eri leireihin. Sen sijaan on kasvatettava keskinäisen toiminnan avulla työväenjoukkojen luokkatietoisuutta ja solidaarisuutta, sekä yhtämitta väsymättä kerättävä järjestöön uusia rekryyttejä. Tällaisen toiminnan kautta me voimme luoda O. B. U:sta todellisen teollisuustyöläisten taitelijärjestön, joka kykenee väistämättömänä astumaan ankarampaankin ote- luun, kun tarve niin vaatii."

ITALIA.

Lenin lähetti Italian sosialistille paljonpuhuvan kirjeen Bolognan kongressin johdosta. (Katso kirjoitusta "Italian reipas sosialistipuolue" tässä numerossa). Tästä kirjeestä lähetettiin porvarilehdistölle ympäri maailman kaikkea muuta kuin todellisia selostuksia. Julkaisemme sen tässä kokonaisuudessaan ranskalaisen "Le Populaire" mukaan. Kirje kuuluu:

Toverit Serrati ja Italian kommunistit.

Moskova, lokak. 29 p. 1919.

Rakas ystävä:—

Italiasta saamamme tiedot ovat sangen niukkoja. Vain ulkomaalaisten lehtien kautta — ei kommunististen — olemme me saaneet tietoja teidän Bolognan kongressistanne ja kommunistien loistavasta voitosta.

Minä tervehdän teidän suurta ponnitustanne, teitä ja kaikkia toisia Italian kommunisteja ja toivon teille yhä suuremmoisempaa menestystä.

Italian sosialistipuolueen esimerkki

on suuresta merkityksestä koko maailmalle.

Samoin teidän päätöksenne ottaa osaa porvarillisen parlamentin vaaleihin näyttää minusta oikealta: minä otaksun tämän vaikuttavan selvästi siihen erimielisyyteen mikä tämän kysymyksen johdosta on syntynyt Saksan kommunistien keskuudessa.

Ei ole epäilystä, etteikö opportunistiset ainekset — ja niitä on hyvä määrää Italian sosialistisen parlamenttiryhmän keskuudessa! — pyrkisi kumoamaan Bolognan kongressin päätöksiä.

Taistelu näiden pyrkimysten välillä ei ole vielä päättynyt, mutta Bolognan voitto edistää toisia voittoja.

Italian kansainvälinen tilanne tekee aseman Italian köyhälistölle sangen vaikeaksi, sillä näyttää siltä kuin Englanti ja Ranska yhdessä Italian porvariston kanssa, pyrkisi saattamaan Italian köyhälistön ennenaikaiseen kapinaan voidakseen sen sitä helpommin murskata.

Mutta he eivät tule onnistumaan suunnitelmissaan.

Italian kommunistien ihailtava toiminta on takeena siitä, että se ensin pyrkii voittamaan kommunistille koko teollisuus- ja maalaisköyhälistön, siten taakseen köyhälistön diktaturin voiton varmuuden, ennenkuin valitaan kansainväliseltä kannalta katsoen edullinen hetki.

Ranskan, Englannin ja koko maailman kommunistien edistyminen osoittaa myös voittoa.

Kommunistisin tervehdyksin,

W. Lenin."

HOLLANTI.

Sosialistinen liike edistyy Hollannissa nopein askelin. Puolueessa on tätä nykyä noin 50,000 jäsentä. Vallankumouksellinen aines on työväenliikkeessa voimakkaana tekijänä.

Viimeisissä kunnallisvaaleissa sosialistipuolueenedustajien lukumäärä kunnallishallituksissa lisääntyi 400:sta 1,300:taan.

RUOTSI.

Taloudellinen järjestyminen Ruotsissa on viime aikoina ollut voimakasta.

Tukholman "Politikenin" mukaan ta-
loudellisesti järjestyneiden lukumäärä
vuoden vaihteessa oli noin 340,000. En-
nen suurlakkoa, v. 1909, oli järjestynei-
den lukumäärä vain noin 190,000.

Ammattijärjest. keskusliittoon kuu-
lui viime vuoden viimeisellä neljännek-
sellä 31 ammattiliittoa, 2,568 osastoa,
joissa jäseniä yhteensä 253,279. Kes-
kusjärjestöstä erossaolevien liittojen jä-
senmäärä oli noin 87,000.

PORTUGALI.

Portugalin uuteen ministeristöön on
liittynyt myös sosialisti Kamado Curto.
Puolueen oikeistolainen aines peruste-
lee tätä "voittoaan" ulkomaisten oikeis-
tososialistien konikaupoilla. Belgiassa,
Ruotsissa, Tanskassa, y. m. on sosialis-
teja hallituksessa, siis myös Portugalissa
on "vallotettava" ministeripaikkoja.

Portugalin porvaristo on mielisissään
sosialistien hallitukseen liittymisestä,
sillä senkautta riistetään sosialistipu-
luelta pohjaa hallitusvastaiselta agit-
sioonilta.

Puolueen jäsenistön keskuudessa
synnytti tämä kompromissihomma
vakavaa vastarintaa. Viimeisten tieto-
jen mukaan vaikutti tämä sen, että
lopullinen pesäero oikeistolaisen ja
vasemmistolaisten välillä tapahtui. Va-
senmistoaines parhaillaan järjestää
uutta puoluetta.

INDIA

Työväenluokan heräämisestä kaukai-
sessa Indiassakin saapuu yhä merkittä-
vimpiä tietoja. Yhteiskunnallinen
levottomuus, kiehumatila, aikaa yhä
säännöllisemmin pyrkä voimattomasta
vihanpurkauksesta tieoisen joukkotoi-
minnan ladulle. Työväenluokka hiljal-
leen järjestyy ja samalla ryhtyy vaati-
maan oikeuksiaan.

Bombayssa on äskettäin puhjennut
suuri kutomotyöläisten lakko. 25 ku-
tomotehdasta on lakkotilassa. Noin
40,000 kutomotyöläistä on lakossa.
Rautatieläisten keskuudessa on myös
lakkoliikettä. "Great Indian Peninsu-
lar" rautatien vaunutehtaat ovat lakos-
sa. Työläiset vaativat palkankorotusta,
työpäivän lyhennystä, y. m.

AUSTRALIA.

Yleisten vaalien tulokset osottavat
Australian Työväenpuolueen saaneen
parlamenttiin 8 uutta edustajaa, ollen
puolueella nyt 31 edustajaa. "Nationa-
listien" edustajamäärä aleni 49:stä 35:n,
tämän kautta menettäen ehdottoman e-
nemmistön. Vaakalautaa pitää nyt kä-
sissään farmarien puolue, jonka edusta-
jamäärä nousi 3:sta 12:sta.

Nämä vaalit olivat suuresta merkityk-
sestä, sillä se Työväenpuolue, joka nyt
voitti 8 edustajapaikkaa, ei ole enää se
sama "Työväenpuolue", joka on pitä-
nyt m. m. hallitustakin käsissään. Nyt
voittanut Työväenpuolue kulkee yhä
selvemmin vallankumouksellisen sosia-
lismien merkeissä.

Ennen v. 1892 ei Australian työväes-
töllä ollut omia edustajiaan parlamen-
tissa. Oli vain kaksi porvaripuoluetta,
yksi edustaen etupäässä suurviljelijöitä,
vastustaen suojelustulleja j.n.e. Toinen
puolue oli teollisuuskapitalistien puolue,
kannattaen muunmuassa suojelustulleja
Kumplkin edusti puhtaasti kapitalisti-
sia etuja. Vuoden 1892 suuri yleislak-
ko, mikä päättyi työläisten täydellisellä
häviöllä, vaikutti herättävästi työväes-
töön ja niin syntyi työväestön oma puo-
lue.

Pian muodostui työväenpuolueesta
maan voimakkain puolue. Puolue ei
kuitenkaan perustunut selvälle luokka-
taistelupohjalle ja senvuoksi puoluee-
seen tunkeutui ja saattoi siinä toimia
sellaisiakin aineksi, jotka edustivat työ-
väestölle vastakkaisia etuja. Puolueen
"johtajat" W. M. Hughes, W. N. Nol-
mann ja A. Fischer omasivat porvarillisen
politiikan, vieroivat Työväenluokan
luokkataistelua ja toimivat Työväenluo-
kan eduille vastakkaisella tavalla. La-
koissa asettuivat nämä "työväenmie-
het" työnantajien puolelle, käyttivät-
pä sotaväkeäkin lakkolaisia vastaan. Tä-
män laatuinen toiminta, jota "työväen"
hallitus suoritti alkoi kuitenkin vaikut-
taa selventävästi ja edusti uuden val-
lankumouksellisen työväenpuolueen ke-
hitystä.

Sodan aikana Työväenpuolueen joh-
tomiehet tekivät lopullisen konikaupan
porvariston kanssa, liittoutumalla van-
han liberaalisen puolueen kanssa n. s.

nationalistipuolueeksi. Kuten vaalit osoittivat, ei tämä yhtyminen kapitalist. kanssa koitunut eduksi. Vaikka hallitus "työväenmiehineen" käytti mitä julkeimmalla tavalla valtiokoneistoa saadakseen työväestön kanantamaan tätä nationalistista kokoomusta, siitä huolimatta työväestä kanantti omaa puoluettaan, joka sodan aikana oli rohkeasti edustanut työväenluokan etuja. Hallituspuolue menetti kolmannen osan äänimäärästään ja luokkatalsteludalle astunut työväenpuolue tuli maan todeksi voimakkaammaksi puolueeksi.

JAPANI.

Työväenliike kehittyi Japanissakin yhä voimakkaammin eteenpäin. Joukkojen keskuudessa leviää yhä laajempiin piireihin nykyaikaisen sosialismin katsantokantoja.

Japanin köyhälistön yhteiskunnallinen asema on huonompi kuin muissa maissa. Yhteiskunnallinen suojelulain säädäntö on vasta alussa. Työpäivä on tavattoman pitkä, käsittäen usein 16 tuntia. Palkat eivät ole suhteellisia työpäivän pituuteen, hädintuskin riittäen mitä niukimpaan elantoon. Yhä useimpia työtaisteluja syntyy olosuhteiden parantamiseksi.

Erään japanilaisen aikakauslehden mukaan on lakkotaistelut lisääntyneet eri vuosina seuraavasti:

	Lakkoja	Osanotto.
1914	50	34,801
1915	64	31,449
1916	108	28,872
1917	398	186,079
1918	417	203,737

Pääsyynä lakkoihin oli palkkakysymys. Järjestyttömyyden vuoksi ovat täydelliset voitot vielä harvinaisuuksia. Vuoden 1918 417:sta lakosta 60 päättyi voitolla, 205 häviöllä ja loput eivät tuottaneet mitään tuloksia. Lakkoihin ovat ottaneet osaa etupäässä kaivostyöläiset sekä kone- ja metallityöläiset, olen heidän perässään kutomotyöläiset, kivityöläiset, j. n. e.

ESPANJA.

Sosialistinen liike alkaa Espanjassakin mennä rivakasti eteenpäin. Äskeit

set kunnallisvaalit totesivat sosialistisen propagandatyön olleen erittäin tuloksesta. Näissä vaaleissa valittiin näet maan eri osissa kunnallistoimiin yhteensä 1,082 sosialistit. Edellisissä vaaleissa sosialistit saivat alle sadan paikan. Eteenpäinmeno on siis ollut rivakasta.

RANSKA.

Ranskan sosialistipuolueen kongressi pidettiin Strassburgissa helmik. lopulla. Kongressissa todettiin puolueen voimistumisen olleen rivakasta. Viime vuoden tammikuussa 1919, oli puolueen jäsenmäärä 30,000 ja tämän vuoden tammikuulla jo 130,000. Viime vaaleissa sai puolue lähes pari miljoonaa ääntä.

Kongressissa käsiteltiin tärkeitä kansallisia ja kansainvälisiä asioita. Tähän mennessä on kongressin päätöksistä suutu noin niukkoja tietoja. Yleispiirteissään voidaan kuitenkin todeta, että puolue virallisesti erosi n. s. II Internationalesta. Tässä kysymyksessä asetettiin siis ratkaisevasti eri maiden vasemmistososialistien jo aikaisemmin ottamalle kannalle. Suhde III:teen Internationaleen muodosti sitte kysymyksen lopullisesta askeleesta. Sikäli kuin sähkösanomatiedot kertovat, otti kongressi tässä puolen askeleen. Kaikesta päätäten tehtiin samansuuntainen päätös Internationale-kysymyksestä kuin Saksan Itsenäisen sosialidemokraattinen puolue. Ranskan puolue lähettäneen edustajansa Saksan itsenäisten koollektusumaan vasemmistososialistien neuvotelukokoukseen tarkotuksella luoda yhteinen perusta Moskovassa perustettuun III:teen Internationaleen liittymisestä.

Puolueen vasemmiston ehdotus III Internationaleen suoranaisesta, pikaisesta liittymisestä, sai sähkösanomatiedon mukaan, 1,600 ääntä. Keskustan ehdotus sai 3,000 ääntä. Äärimmäinen oikeistolainen siipi lienee kutistunut mitättömäksi päättäen siitä, että II Internationalen puolesta oli annettu vain muutama ääni.

Samoin kuin Saksan itsenäisten sosialidemokraattien kongressin päätökseen, samoin lienee Ranskan puolueen

kompromissipäätökseen Internationale-kysymyksestä vaikuttanut tuntuvasti se, että puolueen "viralliselle johdolle" sallittaisiin "kivuton perääntyminen" heidän aikaisemmasta jyrkästä II Internationalen kannattamisesta.

VENÄJÄ.

Moskovassa viime vuoden joulukuul-la pidetyssä 7:ssä Neuvostojen edustajakokouksessa puhui m. m. menshevikipuolueen huomattava johtaja Dan. Puheessaan huomautti Dan aluksi, että vaikka hänen puolueellaan ei ollut täydellistä edustus-oikeutta kokouksessa, he kuitenkin ovat käyttäneet kutsua hyväkseen Venäjän ystävien ja vihollisten kuullen kehoittaakseen kaikkia työläisiä ja talonpoikia luomaan yhtenäisen vallankumouksellinen rintama vastavallankumouksellisten ja kansainvälisten rosvojen hyökkäyksiä vastaan. Puolueemme kielteisestä kannasta huolimatta neuvostohallituksen politiikkaan nähdän tulee meidän puolueemme kuitenkin joka kerran kun vallankumouksen puolustaminen tulee kysymykseen, antamaan tälle hallitukselle kannatuksensa. Tämä tapahtuu siitä syystä, kun kysymyksessä ei ole minkään määrätyn hallituksen tai ryhmän vaan kaikkien työtätekevien luokkien yhteisen lapsuuskodin puolustaminen. **Me olemme valmiit verisimmilläänkin ponnistuksilla puolustamaan sitä mahtavaa vallankumousta, jonka Venäjän työtätekevät alkoivat kaksi ja puoli vuotta sitten, ja joka vähitellen leviää yli koko maailman horjuttaen kaikkialla kansallisen, poliittisen, yhteiskunnallisen ja taloudellisen orjuuden perusteita.** Kaikkialla on alkanut taistelu työtätekevien luokkien täydellisen yhteiskunnallisen vapauttamisen puolesta. Me annoimme tällaisen kehoituksen niiden raskaiden päivien aikana, jolloin vihollisen joukot lähenivät Pietarin muureja ja nopeasti etenivät Moskovaan johtavia teitä pitkin. Me uudistamme sen nyt kun punainen armeija suureksi iloksemme ja onneksemme sankarillisten ponnistustensa kautta on onnistunut torjumaan vihollisen hyökkäyksen ja taistellen saavuttanut ratkaisevan voiton.

Sitten kun vallankumouksellinen köyhälistö on asettanut kansainvälisen ja imperialistisen porvariston seinää vastaan, kun porvaristo alkaa menettää toivonsa siitä, että se miljoonien vanhusten ja lasten nähdä, kylmällä ja kärsimyksillä voisi häudata vallankumouksen ja saattaa jälleen voimaan orjuuden ja kristuksen, kun meidän yhteinen vihollisemme on heikonnettu silloin me ponnistamme yhä enemmän voimiamme aikaansaadaksemme vielä yhden välttämättömän takeen vallankumouksen lopulliselle voitolle, nimittäin yhdistääksemme kaikki Venäjän työtätekevät joukot; saavuttaaksemme vallankumouksellisen liiton talonpoikaisväestön kanssa; päästäksemme läheisimpään vuorovaikutukseen ja keskinäiseen avustamistoimeen Venäjän köyhälistön ja kehittyneimpien maiden köyhälistökansa. **Vallankumouksen lopullisen voiton vuoksi on sitäpaitsi välttämätöntä, ettei yhteistoimintaa uloteta yksistään puolustukseen vihollisen hyökätessä vaan myös vallankumoukselliseen uudestarakentamistoimintaan.**

Puhuja lopetti puheensa kohottamalla eläköönhuudon yhtenäisen vallankumouksellisen rintaman luomiselle.

Pietarin äskeisissä neuvostovaaleissa annettiin kaikkiaan 480,000 ääntä kerrottua Moskovasta lähetetty radiosanoma. Pietarin neuvoston valittiin 1,537 bolshevikia ja heille myötätuntoisista ehdokkaita. Bolshevikien vastustajia valittiin 127.

Nämä vaalit osottivat, että Pietari ei ole mikään "kuollut" kaupunki, kuten porvarilehdistö väittää. Puolen miljoonaa valitsijaa osottaa vilkasta toimintaa. Tämä tieto myös toteaa, että bolshevikivastaisella aineksella on myös tilaisuus esittää kantaansa ja saada ehdokkaansa valituksi — jos on kannattajia. Pietarin työväestö ei vain näytä kallistuvan bolshevikivastaisen aineksen kannalle.

Venäjän presidentti on yleinen nimitys yleisvenäläisen keskustoimeenpanevan komitean puheenjohtajasta. Yleisvenäläinen Keskustoimeenpaneva komitea on Neuvosto-Venäjän

korkein valtiass Yleisvenäläisten neuvostojen kongressien välillä. Siinä on siis suuri valta ja sen puheenjohtajalla tämän johdosta tärkeä asema.

Joulukuussa kokoontunut neuvostojen kongressi valitsi tämän keskus-toimeenpanevan komitean puheenjohtajaksi M. I. Kalinin. Tämä on synnyttänyt Amerikan porvarilehdissä sekaannusta. Vahingonilolla ne jo ehättivät kertoa Leninin tulleen syrjäytetyksi. Lenin ei kuitenkaan ollutkaan keskus-toimeenpanevan komitean puheenjohtaja, vaan kansankomisarioitten neuvoston, s. s. varsinaisen hallituksen, "ministeriön", puheenjohtaja, jossa toimesta Lenin edelleenkin on.

Keskus-toimeenpanevan komitean puheenjohtaja M. I. Kalinin valittiin ensikertaa puheenjohtajaksi, yksimielisesti, neuvostojen kongressissa maalisk. 30 p:nä 1919 tov. Sverdloff-vainajan tilalle.

Kun Kalinin elämäntarina on perin tyypillinen Venäjän nykyisille toimitsijoille, mainitsemme muutamia piirteitä Kalinin elämästä.

Mikael Ivanovitsh Kalinin syntyi marrask. 7 p. 1875 Verkhney Troitzkyn kylässä, Tverin kuvernementissä. Isä talonpoika. K. oli kotona 13:sta ikävuoteen, autellen isää maanviljelystössään. Jo lapsena kova tiedonhalu. Lukemisen oppi ominpäin. 13:sta vuotiaana pääsi Semstvo-kouluun, kun isän naapuri, eräs kartanonomistaja, kustansi. 16-vuotiaana meni Putilovin tehtaaseen sorvariksi.

V. 1898 K. liittyi sos.-dem. puolueeseen. Nyt alkoi koettelemusten aika. V. 1899 vangittiin ja karkoitetiin Kaukaasiaan. Siellä työskenteli rautatien konepajassa. Vangittiin kaksi kertaa ja lopulta siirrettiin Rääveliin. Ryhtyi agiteeraamaan virrolaisia työläisiä.

V. 1904 viranomaiset karkottivat K:n Itä-Siperiaan. Sinne vietäessä syntyi Japanin sota, jonka vuoksi hänet vietiinkin Olonetzin kuvernementtiin. V. 1905 pääsi sieltä vapaaksi amnestian kautta.

1906:sta 1908:aan K. oli metallityöläisten järjestön palveluksessa. Hänestä kehittyi huomattava bolshevikkimies Pietarin työläisten keskuudessa.

Kun hänen isänsä kuoli, meni K. pariksi vuodeksi maanviljelystöihin. V. 1912 tapaamme hänet työskentelemässä Harkovan sähköraitoteitten voima-asemalla. Vangittiin melkein heti. Karkotettiin Harkovasta ja kiellettiin osakelemasta teollisuuskeskuksissa. Meni jälleen farmilleen, mutta vangittiin jälleen.

V. 1915 K. työskenteli "Ivarz" tehtäissä. Tammik. 7 p. 1916 vangittiin. Oli vuoden vankilassa, jonka jälkeen karkotettiin Siperiaan. Vallankumouksen puhjetessa oleskeli salaisesti Pietarissa.

Kalinin'issa yhdistyy venäläisen talonpojan ja teollisuustyöläisen tyyppi, ymmärtää kummankin olosuhteet ja siksi hänen toimintansa on sitä hedelmällisempää.